

Magyarnak lenni március 15-én

2018 március 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szép volt 2018. március 15-e. Nekem mindig szép március 15-e. Nekem a tavasz első napja. Mindig is az volt, mindig is az lesz. Most is az volt. Az ember hajlamos ugyanis a szívének, nem pedig holmi meteorológiai megfigyeléseknek és szabályoknak hinni. Szóval tavasz van. Mások az illatok, mások a fények. Valami van a levegőben. Valami mindig lesz a levegőben. Gyalog indultam március 15-én a békemenetre. Alaposan, rétegesen öltöztem, két pulóver, egy esőkabát. Az a fekete esőkabát, amelyet Bukarestben is viseltem a román–magyaron. Rajta felirat: „Magyarország”.

Tettem ezt azért, mert a Simicska úr által lefizetett indexes újságírók azzal próbálták befolyásolni az olvasóikat, hogy azt írták: „Budapesten elkezdett zuhogni az eső.” Nagyon örültek volna, ha egyenesen ömlik az eső. De amikor kiléptem az utcára, azt tapasztaltam, hogy nem zuhogott.

Még csak nem is csöpögött. Az utcán a tömeg hömpölygött. Mindenki kokárdát viselt, mindenki mosolygott.

Ugyanarra gondolunk. Mindig ugyanarra szoktunk gondolni. A büszkén lengedező magyar és székely zászlókra, arra, hogy szeretünk magyarok lenni, hogy szeretjük a hazánkat, szeretjük, hogy Magyarország a hazánk. Szeretjük a dalainkat, a táncainkat, az ételeinket, a kultúránkat, a hagyományainkat. Mi nem tartjuk magyarkodásnak a népdalainkat, a néptáncainkat, a magyarságunkat. Mi nem szégyelljük, hogy kik vagyunk. Mi nem akarunk bécsiek, londoniak vagy hamburgiak lenni.

Mi büszkék vagyunk arra, hogy magyarok vagyunk. Büszkék vagyunk a magyarságunkért vívott forradalmunkra. Büszkék vagyunk azokra a magyar hősekre, akik a magyarságért, a hazájukért ragadtak fegyvert és haltak hősi halált. Büszkék vagyunk a forradalmárainkra.

És közben mi, jobboldaliak tudjuk, hogy ha az ünneplés után hazaértünk, már várnak minket azok a Soros pénzén megírt cikkek és tudósítások, amelyek a zászlóinkon, a sokak által viselt díszmagyaron és a hazafiság természetes megélése miatt kicsordult könnyeinken fognak gúnyolódni.

Tudjuk, hogy azok a balliberális kozmopoliták, akiknek semmit nem jelent a haza, a magyarság, a nemzet, a magyar nyelv, akik nem érznek semmit azok iránt a '48-as szabadságharcosok iránt, akik életüket és vérüket adták a hazáért, akik soha egyetlen jó szót nem tudtak mondani vagy leírni a magyarokról, már kalapálják azokat a cikkeiket, amelyekben megpróbálnak nevetség tárgyává tenni.

Mi leszünk azok, akiket pénzért szállítottak a Kossuth térre, mi leszünk, akik szerelmesek vagyunk Orbánba, mi leszünk, akiknek kimosták az agyát, akik szektaként vonultak, akiket lefizettek, akik buták, akik tájékozatlanok, akiket már meghaladott a nemzetek nélküli Európa történelme.

Tudjuk, hiszen mindig ezt csinálják. A gúny és a cinizmus fegyverével törnek ránk és magyarságunk felett érzett szeretetünkre.

A mi felvonulásaink, tüntetéseink a balliberális propagandisták olvasatában mindig félelmet keltenek, mindig rémisztőek, mindig a legsötétebb időköt idézik. Hiába a több százezer békeszerető ember, nekik ez a bűntudatos sereglet mindig csak egy hangos kisebbség lesz, hiszen a liberális demokraták otthon, kényelmes foteljükben kávézgatva vitatják meg Európa sorsát.

Tudjuk, mert mindig így írnak, mindig így beszélnek. Ha pedig az összellenzéki tüntetésen gyűlik össze háromezer-nyolcszáz embernél több, akkor meg nagyvonalúan elfelejtik elzárni alapvetésüket, és az orbáni rezsim ellen utcára vonuló súlyos tízezrekről hazudoznak. Ha pedig új kitarítottjuk, Vona Gábor tüntetésén lézeng összesen ötszáz ember, akkor arról lódtának, hogy elindult valami, hiszen a Fideszt leváltani akaró tömeg már az utcákon hömpölyög.

Tudjuk, hogy a magukat független, objektív újságíróknak hazudozó liberális kollégák hogyan fogják belénk törölni a lábukat. Mindig belénk törlik. Amióta az eszemet tudom, belénk törlik koszos cizmáikat. Mi pedig büszkén vonulunk, énekelünk és gondolunk a magyarság szabadságért tenni akaró hőseire.

Azokra, akik ha ma éltek s haltak volna, a nemzetállamok nélküli, multikulturális Európában gondolkodó nyugati országok politikusai szemében veszélyes, hűzöngző nacionalisták lennének. Ma Széchenyit simán lefasisztáznák, ha nemzetéről, kultúrájáról, a hagyományok megőrzésének fontosságáról próbálná gyűzködni a magyarokat. Kossuthról megszámíthatatlan lejárató cikk születne azokban az újságokban, amelyeket Soros és Simicska pénzel, és amelyek azon vannak, hogy megszüntessék a káros nacionalizmust és a nemzetállamokat. Petőfit

bolond, maradi agy mosottnak állítanak be, amiért fegyvert akarna fogni, és hajlandó lenne meghalni a nemzetéért.

Ma a megvásárolt liberális újságíróknak és a nemzetek megszüntetéséért harcoló nyugati politikusoknak semmit sem jelent 1848 eszméje. Egy elpusztítani való, dohos, porlepte emlék, a nemzeti büszkeség pedig megszüntetendő, mert elavult.

Nem is esett szó a liberális újságírók szerkesztősegeiben magáról a szabadságharcról. Csak a gúny kacaja hallatszott. Csak Orbán Viktor nem beszélt a gúny nyelvén március 15-én. A tisztelet hangján beszélt magyarságunkról, kultúránkról, megmaradásunkról. Mert ez 1848 legfontosabb üzenete. Hogy ki merjük mondani, hogy volt egyszer egy nép, amelyik hajlandó volt meghalni a magyarságáért. A szabadságáért. Nem a labancok oldalán harcolt. Nem árulta el (Brüsszelben és más labancpárti érközpontban) a hazáját, hanem meg akarta védeni azt.

A diktatúrázók csak azt felejtik el, hogy a hazájukat elárulók, a nemzetállamok megszüntetéséért harcoló labancok ma szabadon járhatnak-kelhetnek. Szabadon dolgozhatnak, szabadon tüntethetnek. Szabadon árulhatják nemzetüket, szabadon hazudozhatnak reggel, délben meg este. Szabadon érvelhetnek a magyar kultúra, a magyar nyelv és a hagyományok nélküli Európai Egyesült Államok létrejöttéért. Akár március 15-én is.

A diktatúrázók kórusa március 15-én is szabadon gúnyolhatja hőseinket, a magyar szabadságért vívott forradalmunkat. Mi pedig semmit sem teszünk ez ellen. Csak nyelvünk egyet.

Apáti Bence

A szerző publicista, táncművész

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

